

έλαφράν φρικίστιν τού τριχώματός του... Ούτω φηλαφοῦσα ή χείρ του, ήσθάνθη ἐν λεπτὸν σχοινίον, τυλιγμένον περὶ τὸ σῶμα τοῦ σκύλου. Καὶ ἀπὸ τὸ σχοινίον τοῦτο ἡτο δεμένον ἐν χαρτίον διπλωμένον, ἀκριβῶς εἰς τὴν ἀριστερὰν μασχάλην τοῦ ζῴου.

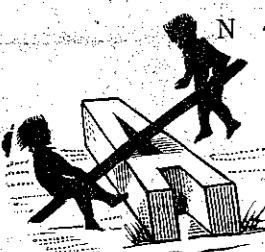
Μετὰ πολλὰς προσπαθείας διὰ νάνα-ψη φᾶς, ἀγόνους ὡς ἐκ τῆς ἄκρας ἀδυνατίας του, ὁ Ἀρθοῦρος Πύμ κατώθισε νὰ τὴν ἔλαφρῶς ἐν πυρετὸν ἐπὶ τοῦ χαρτίου... Ήσαγάπτη τὰ παλαιά ἑκεννα πυρεῖα, τὰ ὅποια ἔκαμπον νὰ φεγγοβόλῃ τὸ μέρος, ἐπὶ τοῦ ὅποιου προσετρέψοντο. . . Καὶ τότε ἀνέλαμψαν εἰς τὸ σκότος αἱ τρομεραὶ ἀδεῖες μιᾶς φράσεως, φωτισθείσης μόλις ἐπὶ ἐν τέταρτον δευτερόλεπτου: «... αἴ μα... μετένεκρυμμένος... κινδυνεύει η ζωή σου...»

(Ἐπειτα συνέχεια.)
Γρηγόριος Ξενοπούλου

ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΡΟΣΩΠΙΔΕΣ ΚΑΙ ΨΕΥΔΟΝΥΜΑ

Ἄγαπησοι μου,

Νὴ ἀλώπηξ ἐκείνη τοῦ αἰσωπέου μύθου, η ὅποια κάποτε εἶχεν εἰσχωρήση εἰς τὴν οἰκίαν ἐνὸς ἀρχαίου ὑποκριτοῦ, ἡτο δυνατὸν νὰ περιέλθῃ αὐτὰς τὰς ἡμέρας τὰ ἀθηναϊκὰ καταστήματα, πολὺ συχνὰ βέβαια θὰ ἐλάμψουν ἀφορμὴν νάνακρήν τὸ περίφημόν της: "Ω οἴα κεφαλὴ καὶ ἐγ καὶ ἐφαλούν οὐκέτι εἰ!"

Τί ἀφονία προσωπίδων ἐφέτος, — καὶ ώραιών μάλιστα προσωπίδων! "Ως ὃν ἐπρόκειτο νὰ ἐφοτασθῇ ἡ ἀθηναϊκὴ Ἀπόκρεως μὲ τὴν μεγαλητέραν Ἰωνορότητα, οἱ ἔμποροι μας ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ κοσμήσουν τὰς προθήκας των μὲ τὰς πλέον πρωτοτύπους, κομψάς καὶ πλουσίας παρατάξεις προσωπίδων. Καὶ ἔβλεπες πλέον ἐπὶ ἔδροις μάλιστας, μορφάς κιτρίνας καὶ ἰσχύας ὡς ἀσκητῶν, μάγουλα φουσκωμένα καὶ ροδοχόνια, κείλη μορφάζοντα παραδέξως, ρίνας πρισμένας κωμικώτατα, πρόσωπα βαμμένα ὡς τὰ τῶν ἀγρίων, μάτια κλαίοντα ἡ μάτια γελῶντα, βοστρύχους ἀφθόνους ἡ κρανία φαλακρά.. . Καὶ ὁ κόσμος τῶν ἀμυάλων αὐτῶν κεφαλῶν, ὁ πολύχρωμος καὶ ποικιλόχημος, σοῦ ἐπαρουσιάζετο εἰς κάθε κιλόσχημος, σοῦ ἐπαρουσιάζετο εἰς κάθε βῆμα, καὶ σ' ἐκύπταζεν ἡλιθίως μὲ τοὺς

κενούς τού ὄφθαλμούς, καὶ σε εἴλκυε μὲ τοὺς μορφασμούς του, καὶ σ' ἔκαμψε νὰ στέκεσαι νὰ τὸν παρατηρῆς.. .

Ούτω κ' ἐγὼ εἶχα σταθῆ μίαν ἡμέραν κ' ἐκύπταζα τὰς προσωπίδας, ὅταν μοῦ ἥλθεν ἔξαφνα ἡ παράδοξος αὐτὴ σκέψις: «Ἡ προσωπία εἰνε τὸ φευδῶν μυρον τὸ φορτίον προσωπίδας;»

Ἀλήθεια, δέν σας φάνεται καλὴ ἡ παρομοίωσί μου; Ἡ προσωπία δὲν κρύπτει τὸ πρόσωπον καὶ δέν το κάμνει ἀγνώριστον, ἀπαράλλακτα ὅτις καὶ τὸ φευδῶν μυρον κρύπτει καὶ κάμνει ἀγνώριστον, ὁ ὅποιος τὸ μεταχειρίζεται;

Καὶ σεῖς, οἱ φίλοι τῆς Διαπλάσεως, οἱ παρουσιαζόμενοι μὲ φευδῶν μυρον, δέν είναι τὸ ἔδιον ὡς νὰ φορήτε προσωπίδας;

Καὶ δέν ἐκύπταζα τὰς προσωπίδας, σκεπτόμενος τοῦτο, τόσον ἡ σχέσις μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν φευδῶν μυρον, μοῦ ἔφαντο, μεγαλητέρα, ἐντελεστέρα. Αἱ σοβαραὶ προσωπίδες, αἱ παριστῶσαι πρόσωπα ἀνδρῶν ἡ γυναικῶν, ἐσυσχετίζονται εἰς τὸ πνεῦμά μου μὲ τὰ σοβαρά φευδῶν μυρον τῶν φίλων μας. Μία γενειώσα καὶ ἀρχαϊκὴ προσωπία, παραδείγματος χάριν, μοῦ ὑπενθύμισε τὸν "Ο λόρ μπριον" Διαπλάσεως αἴλλη γυναικεία μὲ κράνος, τὴν Γλαυκόπιτον ἀντῆς ὅμιλίας, τὴν ὅποιαν μοῦ ἐνέπνευσαν αἱ πολλαὶ προσωπίδες τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, — αἱ φυλαχθεῖσαι πλέον εἰς τὰ βάθη τῶν κιβωτίων καὶ τῶν ἀποθηκῶν, διὰ νὰ φανοῦν πάλιν τοῦ χρόνου,— Νά σας δώσω δύο μικράς συμβουλάς: Ἐκλέγετε ὅσον εἰμπορεῖτε ωραῖον φευδῶν μυρον. Κρατήτε το ὅσον εἰμπορεῖτε μυστικόν.

Σᾶς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΠΩΣ ΑΝΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ ΑΙ ΚΑΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Σκηνή: Τὸ δωμάτιον τοῦ χωρίου Α.
(Εἰσέρχεται ὁ ἑπτηρέτης τοῦ πατέρος του.)

Ο ΚΥΡΙΟΣ Α.— Καλῶς τὸν Πέτρον, τι κάνεις, φίλε μου; Τί κάνουν 'ετο σπιτι μας;

Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ.— Ἄρκετά κακά, κύριε! Η κίσσα, που εἴχατε εἰς τὸ κλουβί, ἐφόρησε.. .

Ο Κ. Α.— Κακίμενη κίσσα! καὶ πῶς ἐψόφησε;

Ο ΥΠ.— Ἐπαράφαγε, κύριε.. .

Ο Κ. Α.— Ἀλήθεια; τὴν λάιμαργή;

Καὶ τί εύρηκε, πού της ἀρέσει τόσο πολύ;

Ο ΥΠ.— Ἀλογινὸν κρέας, κύριε! ἐψόφησε ἀπὸ τὸ πολὺ ἀλογινὸν κρέας.

Ο Κ. Α.— Καὶ ποῦ το ὅρηκε λοιπὸν τόσο ἀλογινὸν κρέας; .. .

Ο ΥΠ.— Ολα τα ἀλογα τοῦ πατέρα σας, κύριε.. .

Ο Κ. Α.— Πῶς; ἐψόφησαν λοιπὸν καὶ αὐτά;

Ο ΥΠ.— Μάλιστα, κύριε, ἐψόφησαν ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν ἐργασίαν.

Ο Χ. Δ.— Καὶ τί ὑπερβολικὴν ἐργασίαν ἔκαμψεν, παρακαλῶ;

Ο ΥΠ.— Ἐκουσαλοῦσαν νερό, κύριε.

Ο Χ. Δ.— Ἐκουσαλοῦσαν νερό; Καὶ γιατί ἔκουσαλοῦσαν νερό;

Ο ΥΠ.— Καὶ διὰ τί ἄλλο, κύριε, παρὰ διὰ νὰ σύνουν τὴν φωτιά;

Ο Χ. Δ.— Τὴν φωτιά! Ποιὰ φωτιά;

Ο ΥΠ.— "Αχ! κύριε, τὸ σπίτι τοῦ πατέρα σας ἐκάπης ἀπὸ πάνω ὡς κάτω.

Ο Χ. Δ.— Τοῦ πατέρα μου τὸ σπίτι ἐκάπηκε! Καὶ πῶς ἔπιασε φωτιά;

Ο ΥΠ.— Πιστεύω, κύριε, ἀπὸ τέσλαμπάδες.. .

Ο Χ. Δ.— Λαμπάδες! Τί λαμπάδες.. .

Ο ΥΠ.— "Σ τὴν κηδεία τῆς μητέρας σας.. .

Ο Χ. Δ.— "Η μητέρα μου πέθανε!!

Ο ΥΠ.— "Αχ ἡ καίμενη ἡ κυρία! Δὲν μπόρεσε νὰ συνέλθῃ θυτερός ἀπ' ἑκατένη.. .

Ο Χ. Δ.— "Ψυτερός ἀπὸ ποιό;

Ο ΥΠ.— "Απὸ τὴν ἀπώλειαν τοῦ πατέρα σας.. .

Ο Χ. Δ.— Πέθανε κι' ὁ πατέρας μου!!!

Ο ΥΠ.— Ναί, δυστυχισμένη μου κύριε. "Ἐπεσε σ' τὸ κρεβάτι ὁμέσως ἀμάρτιον:

Ο Χ. Δ.— "Αμάρτιον τί;

Ο ΥΠ.— Τὰς κακὰς εἰδήσεις, κύριε, ἀν ἐπιτρέπετε.. .

Ο Χ. Δ.— Πῶς; κι' ἄλλες δυστυχίες!

Κ' ἄλλες κακές εἰδήσεις!

Ο ΥΠ.— Μάλιστα, κύριε, ἡ Τράπεζά σας ἐγρεωκότησε καὶ δὲν ἔχετε πλέον οὔτε μίαν πεντάρα δικῆς σας. Ἐτόλμησα, κύριε, νὰ ἔλθω καὶ νὰ σάς πῶς αὐτὰ δλα, γιατὶ ἐνόμισα δτὶ θὰ εἴχατε εὐχαρίστησιν νὰ μάθετε τὰ νέα.

ΦΙΛΙΣΤΩΡ ΠΟΛΥΓΛΩΣΣΟΣ

ΒΡΑΔΥ - ΒΡΑΔΥ

Βράδυ-βράδυ, ὥρα μυστικιά! Μὲ χρυσάφ' ὥδυ πλημμυρίζει, Καὶ γοργή τὰ σπλάχνα μας γειμίζει Μία βαθειά συγκίνησι γλυκεία!

Βράδυ-βράδυ, λύπες καὶ χαρές Ποῦ ήταν χρόνια τόσα ξεχασμένες

"Ἐξαφνα περνοῦντες πτερωμένες Μέσ' απ' τὴν καρδιά μας, ζωηρές.

Βράδυ-βράδυ, ὥρας καὶ χαρές Καὶ τί εύρηκε, πού της ἀρέσει τόσο πολύ;

Ο ΥΠ.— "Άλογινόν κρέας, κύριε! ἐψόφησε ἀπὸ τὸ πολὺ ἀλογινὸν κρέας.

Ο Κ. Α.— Καὶ ποῦ το ὅρηκε λοιπὸν τόσο ἀλογινὸν κρέας; .. .

Ο ΥΠ.— Ολα τα ἀλογα τοῦ πατέρα σας, κύριε.. .

Ο Κ. Α.— Πῶς; ἐψόφησαν λοιπὸν καὶ αὐτά;

N. I. ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ

ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΓΙΟΥΓΙΒΕΡ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΟΡΑΝ ΤΩΝ ΝΑΝΩΝ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Γ'.

Ο Βασιλεὺς τῆς Λιλλιπούτης καὶ ὁ Βουνάνθρωπος ἔγιναν λοιπὸν φίλοι στενοί. Δι' αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς ἐλάβε τὸ φιλικὸν θάρρος νὰ δώσῃ εἰς τὸν Γιούλιοβερ μερικὰς ὁδηγίας χρησίμους, διὰ τὸ συμφέρον τῶν ὑπηκόων του.

Τὸν παρεκάλεσε, παραδείγματος χάριν, ὅταν ἐπειριπατοῦσεν εἰς τὴν Ἑσπερίαν, νὰ προσέχῃ πολὺ νὰ μὴ πατήσῃ τὸ

